

IJA # 293

אלפא ביתא: ותרגילי מקרא למתחילים

Alfa Beta ye-Targile Miḳra la-Mathilim

`Ezra Ḥad'ad

Baghdad, 5709 (1948 or 1949)

ואפقت وزارة المعارف على استعمال هذا الكتاب في المدارس الاسرائيلية بالعراق

עזרא חדאד

ותרגילי מקרא למתחילים

הוצא ע"י ועדת כתי הספר של הקהלה

כל הזכויות שמורות

מהדורה שלישית

בגדאד - התש"ט

المطبعة الشرقية . بغداد

דפוס אל שרקניה

الطبعة الثالثة

ואפת זזרר ללערר על אסתמל הזר הכתר בר ללדרס הרסררררר ברלרר

ערר הררר

רררררר לררר לררררר

הוצר ער וערר בר הרסר של הררר

לרר הררר הרררר - רררר

כל הרררר שררר

רררררר שלרר

בררר - הר ש'ט

לררר הררר . ררר

ררר אל שררר

לררר הררר

وقد كان لحسن قبول المعلمين مجهودي هذا للتواضع وقع كبير في نفسي.
وحسبي جزاء ما أنا شاعر به من اني اشدت اليهم خلدمة فيها بعض العمون
لهم في مهمتهم الشاقة .

والله الموفق . م

المدرسة الوطنية

بفسداد

عزراحتاد

חילק ראשון

אלפא ביתא

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

𠄎

𠄎 𠄎 𠄎 𠄎

א-ל-ר

ר-א-ה	פ-ר-י	ר-פ-י	ל-ר-י
א-ר-י	א-ר-ו	ל-ר-י	ל-ר-ו
ר-א-ה	ר-א-ה	ר-א-ה	ר-א-ה
ר-א-ה	ר-א-ה	ר-א-ה	ר-א-ה
פ-ר-י	פ-ר-ו	פ-ר-א	א-ר-י

ר-פ-ר-ו	ר-פ-ר-ו	ר-פ-ר-ו
ר-פ-ר-ה	ר-פ-ר-ה	פ-א-ר-י
א-פ-ר-י	ר-ד-י-י	ר-ב-י-ו
ר-ב-י-י	פ-ר-י-א	פ-ר-י-א-ה
א-פ-ר-ה	א-פ-ר-ה	א-ר-י-ה

ר-ו-ר-ה ר-ב-ו-ר-ה א-ר-י-ה

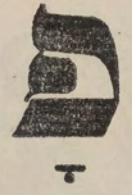
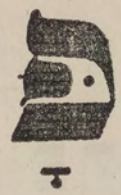
פִּינָה, נֶאֱחָה, נִדְהָ אֶזְנִי
 עֶזְנִי, נִגִּינִי, נִנְחָה אֶרְוִי
 אֶרְוִי, נִבְנָה, נְכוּנָה נְפוּר
 נִינְנִי, נִינְנִי, פִּינָה אֶרְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי אֶרְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, נִבְיָא נִבְיָא
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי

נִבְיָא, נֶאֱחָה, אֶרְוִי פִּינָה
 אֶרְוִי, פִּינָה, נִבְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי
 אֶרְוִי, נִבְנָה, נִינְנִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי
 אֶרְוִי, אֶרְוִי, אֶרְוִי

נָתַן פָּחַד . הִינֵה פְּחָדָה .
 אֶבְרָם אֶת הָאֵלֹהִים .
 וְהָאֵל פָּחַד בְּאַבְרָם .
 וְהָאֵל אֶת פְּנֵי פִּנְחָס .
 חָתָן אֶת אֶתְנָן .
 וְהָאֵל אֶת אֶתְנָן .
 וְהָאֵל אֶתְנָן .
 וְהָאֵל אֶתְנָן .

פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .

פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .
 פִּנְחָס אֶתְנָן .

פֶּרֶךְ

פֶּרֶךְ

רֹאשׁוֹ פֶּרֶךְ, הַפֶּרֶךְ, רֹדֵף
 פֶּרֶךְ, יָסוּן, פֶּרֶךְ, אֶתֶּן
 חֶרֶף, עֲלֵי, אֶתֶּן, נֶדֶף
 פֶּרֶךְ, הַפֶּרֶךְ, אֶתֶּן, פֶּלֶא
 רֹאשׁוֹ, אֶתֶּן, רֹדֵף, פֶּלֶא
 אֶתֶּן, פֶּרֶךְ, פֶּרֶךְ, רֹדֵף

מַעֲבִיב פֶּרֶךְ פֶּרֶךְ פֶּגֶן
 הַפֶּרֶךְ, רֹדֵף, אֶתֶּן, הַגֶּדִי
 מַחֲרֵף, הַפֶּרֶךְ, הַגֶּגֶן, פֶּלֶא
 מַעֲבֵף, הַפֶּרֶךְ, חַח
 בֶּן, הַפֶּרֶךְ, הַפֶּרֶךְ, הַרֹשֶׁל
 הַפֶּרֶךְ, אֶתֶּן, הַרֹשֶׁל, רֹשֶׁל
 מִרְאֵי, הַפֶּרֶךְ, הַגֶּגֶן

בנור

ראינו הפנר הזה בנורו.
 איד ננו ראינו הפנר ?
 נקה ננו ראינו הפנר.
 פרוק האפה אפה פנר.
 אור האנר הניא בנורו.
 נפה יד קאק נחור.
 הנוקב האר האור נקה.

מ מ מ ים ס ס ס

מ מ מ מ מה מי ים ים
 ס ס ס ס ס ס ס ס
 מר ים סיס נים ים
 ים ים ים ים ים ים
 ים ים ים ים ים ים
 סיס סיס סיס סיס סיס
 סס סס סס סס סס סס

סֵפֶר

מֵאֵר ,

אֵינִם ,

אֶדְמָה ,

דַּמְמָה ,

חֶסְרוֹן ,

רְטִיטִים ,

חֶק מַיִם ,

מִזְרָה

מַחֵם ,

סִדְרָה ,

אֶדְנִים ,

סְמִיכָה ,

פְּרָחִים ,

חֲסִידָה ,

סִפְרִים ,

נִפְאֵ

הָדָם ,

פְּסִיחַ

אֶסִּירִים

מְרִיקָה

רְמוֹנִים

אֵיטִים

מִנְחָם

מִנְחָה

סִדְרָה

הַדְּסָה

נִחְיָה

אֶתִּי

מִנְחָם

נִפְיִים

נִפְיִים

מִזְרֵי

הַאֲדָה

סִפְרָה

אֶתִּי

מִנְחָם

סִפְרָה

נִפְיִים

מִזְרֵי

בִּפְנֵים

אֶתִּי

הַפְּסִיחַ

סִפְרוֹ

אֶתִּי

רְמוֹנִים

חֶקֶם

ש ש ש ש

ש ש ש ש ש ש
 ש ש ש ש ש ש
 שי שיה שו שוא שו
 איש איש אר רש איש
 שם שב ראש חיש חיש
 אישה אשר נשירי ששון
 משה נשיא שרה נשד
 ששה בשר דשא שמן
 שפה שפן שיחה נשד

שמש

בשורה אשרה שבכה
 שמיכה שממה שמנה
 חמישי מחשבה שושנה
 חדשה מאורשה שרשים
 שרים משודרים פרשה
 פרשים ששים ששים
 דשאים שדהו שורנו

האמר חרש שדהו

משה רבנו הוא נביא.
 אשר אחי שר שירה חדשה.
 שושנה הנאה פרחים.
 בשירה ישא, בגן שרה.
 בשפה שפה, בשפה שפם.
 שירה שבה מן השירה בנשף
 בנחר נשר, באחו סירה.

ל ל ל ל

ל ל ל ל ל ל ל ל
 לא לא לא לא לא לא לא לא
 אל אל אל אל אל אל אל אל
 לול מול לולה לב, לד
 גיל לח, לא, לון, אל
 לול, לול, לול, לול, אל
 שלי, שול, שיל, פלל

הגל

מִלֶּכֶה, הַלֵּל, לֶחֶם, לְבֵיאַ
 פְּלֶגֶה, חֶלְהָה, חֶלְהָה, אֶבֶל
 שֶׁלֵּל, גְּדוֹל, הַבֵּל, מַחֲוֹל
 דְּרִי, חֶלְזֹן, בְּדִיל, לְמֶדֶ
 גְּמֹל, שְׂאוֹל, חֶלִיל, נֶבֶד
 דְּנִיַּאל, אֱלֹהִים, לְבַנְהָה, בְּרִלִי
 פִּילְגֶשֶׁת, גְּמֵדִים, מְלִמְדָה, מְנַהֵל

הנה גמלים באים

הַמְּוֹרָה שְׁלִי שְׁלַח לִי סֵפֶר.
 שְׂאוֹל הָאֶפֶה אֶפֶה לִי חֶלְהָה.
 בַּסֵּל לֶחֶם, בַּסּוּר מֶלֶח.
 הַלֵּל בֶּן-לְמֶדֶה הַמֶּלֶח חֶלְהָה.
 הַמֶּלֶךְ שֶׁלֵּנוּ מוֹשֵׁל בְּחֶסֶד הָאֵל.
 אֵלֶה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר לְאֹמֶר
 אָבִי גַמֵּר הַחֶלֶל בְּלִיל-פֶּסַח.

לוי אכל אגוזים

הויד וזרח הביאו לי ומיר.
 אמא בשלה לנו ארו וחלב.
 אמא שם בכיסו וזו זהב.
 זה זאב זו זאבה וזהו און.
 הפר הזה שמן וזה רזה.
 האפר זרה ארו פנרון.
 מהר הקבנון יש ארו.

ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע
 עה עה עו ע ע ע ע ע ע
 עב עד עז עז עם עם ע
 עוף רע על נע עף עיר
 עין עלה שעה עישר יער
 רועה שועל שמע עולם
 עשן עגל פועל מעיל
 רגע ערב עונב עני ענף

הַשָּׁעוֹן הַזֶּה
שֶׁבַע פְּעָמִים

עוֹרָה בְּנֵי עוֹרָה! הַשֶּׁמֶשׁ זָרַח.
וְהַשָּׁעוֹן הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים,
הָרוּעָה נִהַג יְעַדֵּר עֵזִים.
הֵם אוֹכְלִים יַעֲשֶׂב שֶׁם בִּיעֵר.
נָעִים וְגַם עֵמָן אֶכְלוּ קָחִים.
נִבְעָמָה נִבְעָרָה עֲלִיזָה.
שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִידָה.

עֲגָלָה

נִבְעָמָן, מְעָרָה, עֲבָדִיהָ
נִבְעָרָה, נִבְעָרָה, עֲדָרִים
רִיעָהוּ, מוֹדָעָה, מוֹעָדִים
מְעָרְבָה, עֵירָה, עֲלִיָּה
בְּנֵי עֵז, רִעַשָׁן, יִרְעָה
יִשִּׁיבָה, מְעָמָה, עֲרָמָה

מטרת רת

ט ט ט ט ט ט ט ט
 ת ת ת ת ת ת ת ת
 ט ט ת ת תו תו טה
 תא טו את תי תה תו טו
 בת יעט כת שיר דת תא
 אֹת גַּת חֶטָּא תֵּל טוֹב חַת
 תוֹרָה מִטָּה תִּבְּה רִטֵּט
 מִטָּר רִתֵּת חֶטָּה חֶטָּט שִׁנָּא
 טוֹם אֶטֶר תֵּעַר תֵּישׁ תֵּבֵן

חתול

טחנה, תאנה, מטבעות
 מטפת, שמטה, נמויה
 תשועה, רחמים, מפחות
 דלתות, תותים, מלאים
 שובתת, שבתון, טוביה
 תאנים, תמרים, עמלפים
 תמימה, שוחמים, עתודים
 תישים, שבתות, תנופה

דְּקָלִים

חֶדְקָל

רְקִיקִים, נְקִיקִים

קַעֲרָה, קַנְמוֹן

קַטְרֵת,

נְקוּדָה,

יַעֲקֹב

קִשְׁתּוֹת,

חֲלָקִים,

שְׁקוּיִים

שְׁקָלִים,

תְּקוּפָה,

תְּקוּעָה

קִסְתּוֹת,

קַדִּימָה,

מִקְבֵּת

יִדְקָת,

אַבוּקָה,

קַדִּיאָה

נְהַר

חֶדְקָל

בְּעֶרְאֵק יֵשׁ נְהַר גְּדוּלָה,

הוּא נְהַר חֶדְקָל.

עַל שְׁפֵת הַנְּהַר יֵשׁ דְּקָלִים.

וְעַל פִּי הַיָּרְדֵן גְּדִיִּים.

בִּבְקָר בִּבְקָר אֲנִי מְטִיל,

עַל שְׁפֵת חֶדְקָל רֶחֶק,

עִם יַעֲקֹב אָחִי הַקָּטָן.

הַאֵיל אוֹכַל צֶמַח
 אֲנִי יֵלֵד חֲרוּץ.
 יוֹסֵף הַצֶּעִיר עֵצֵל
 בַּיַּעַר יֵשׁ עֵצִים וְעֵל.

הַצֵּיד יָרָה חֵץ וְצֵד נִיץ.
 אַהֲרֹן חִבֵּהוּן לְבֶשׂ צִיץ.
 לֹוי אָכַל מִצֵּה בַפֶּסַח.
 הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ.
 הַצִּפּוֹר שָׂרָה : צִיץ צִיץ.

אֵל נִזְרָה סֵר

אֶרְבֵּה

סֵרָם

סִפְּהָ, דִּפְּהָ, וּפְּאָה חֶפְּהָ.
 סִנְגְּלָה, פִּקְּסָה, אֶרְמָה, זְבוּלָן.
 מִשָּׁה רַבֵּנוּ כָּתַב אֶת הַלְּחֹת.
 חֶקְהָ אַחַת נָתַן לְכַלְנוּ.
 אָבִי יוֹשֵׁב בַּסִּפְּהָ בְּחַג הַסִּפְּוֹת.

אָחיו ספּריו

עֵינָיו, פָּנָיו, יָדָיו, שִׁיו, שְׁלִיו
נִמְלִיו, פִּיו, בָּנָיו, הִיו, בְּגָדָיו
אֲחָרָיו, עָלָיו, אֱלֹהֵיו, אֵלֵהוּ
בְנוֹתָיו, אֲדָנָיו, אָבִיו, צוּי
חַיֵּי, חַיֵּי, גְלוּי, רֵאוּתָיו

לִי שֶׁפֶד אֶת הַדָּיו
עַל בְּגָדָיו.

הָאָפֶר מְכַר אֶת שִׁיו
בָּאוּ אֵלָיו אָבִיו וְאָחָיו וְחֻבְרָיו.

יִצְחָק, רַב־קָה, אָרְדָּה,

אֲבֹתָיו, יִשְׁמַע, אֲרַבֵּעַ, יִדְקוּט
שְׁמַעוֹן, יִרְאֵה, סִפְרֵי, מִקְלֵי
יִרְדֵּי, יִקְרֵאוּ, צִדְקָה, נִפְטָה

גִּלְגָּל

מִזְלָג

אֲפֹרֹתַי, עֲמָרִים, יִשְׂרָאֵל
אֲבֹרָהִם, יִשְׂבָּב, צִלְצֵל
אֲהַבְתִּי, עֲפָעָף, קִשְׁטָה

אפרים יכתוב
מכתב.

המורה צלצל בפעמון.

נפקחו עיניהם, שבו למקומם
נשאו רגליהם, הלכו לדרכם.
וירד מי עקב, נרד וכרכם.
בנימין, אשבל וארד.
ולא יכלה עוד הצפינו.

כל חכמה צפרים

שמרה, עזי, אמן, רני
חניני, גדלו, ויקם, רחבו
בעזת חפשי, קרבן, ויעף
יפיו, בקראי, בלמדי, משור
חדשים, קד קד, מאדמים
צרעה, יחננו, צהררים
כתב-לך, פסל-לך, גמלם
נעמי, אנה, עזרנו

נִיַּעְמִי
נִסְעָה
פְּאֲנִיָּה

חֵדֶשׁ נִסָּן הוּא רֵאשׁ חֲדָשִׁים.
רֵאשׁוֹן הוּא לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה.
אֲנִי חֲכָמָה שְׂבַנְתִּי עֲדָמָה.
הִיָּתָה פְּאֲנִיּוֹת סוּחָר.
יֹסֵף אָסַף חֲטָה בְּחֻפְּנָיו.
בְּקִרְאִי עֵינֵי אֱלֹהֵי עֲדָקוֹ.
בְּגִדֵי תְּכֵינִת שָׁשׁ מִשְׁוֹר.

רוּחַ נַח לוֹחַ

תְּפִיחַ נָבִיחַ לוֹחַ דָּע רַח
מִדִּוּעַ מַח שָׂבוּעַ שׁוּעַ
שִׁיחַ יִיַּע יִבִּיעַ יִיַּע
מִזְבַּח מִפְּתַח כּוֹחַ נִיחַח
טוֹרַח יִרִיעַ יַעֲרִיחַ מִפּוֹחַ
צָבוּעַ רְקוּעַ מַצְלִיחַ צִלְעַ
פִּסְחַ סִרְחַ מְשִׁיחַ מְשׁוּחַ
שׁוּעַ פּוֹתַח פְּתוּחַ תּוֹקַע
תְּקוּעַ מְנַצַּח מְשַׁבַּח שְׂמַח

יִשְׁבְּתִי לְנוֹחַ תַּחַת הָעֵץ.
 נַח הָיָה אִישׁ צַדִּיק, הוּא
 הִקְרִיב אֶת קַרְבָּנוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
 וַיִּרַח אֱלֹהִים אֶת רִיחַ הַנְּיִיחַת.
 אָמַר גַּם לִי מִדֹּעַ הָאֵפֶר טוֹרַח?
 הוּא חִרַשׁ וְזָרַע, וְהָאָרֶץ
 תַּמְזֵן לָנוּ לֶחֶם לְשֹׁבְעִי:

לָהּ בָּהּ לָהּ

בַּיָּמִים, אֵמָה, לְקַחְתָּהּ בַּתָּה
 רֵאשִׁית, יִלְקוּטָהּ, לְכַתְּתָהּ בְּנָה
 שְׂבֻתָּהּ, נִפְשָׁהּ, כִּפְתָהּ נִרְה
 שְׂבֻתָּהּ, שִׁיעוּרָהּ, לְמוֹרָהּ
 מַחְבְּרָתָהּ, שְׂפָתֶיהָ, שְׂפָתָהּ
 בְּנִרְהָ, בְּנִרְהָ, אֲכַלְתָּהּ אֲכַלְתָּהּ
 סְפָרִיָּהּ, סְפָרָהּ, אֲזַנִּיָּהּ אֲזַנִּיָּהּ
 יִפְתָּהּ, יִפְתָּהּ, קוּמָהּ, קוּמָהּ
 יִרְכָהּ, יִרְכָהּ, נְבִיעֶיהָ, נְבִיעֶיהָ

אֶחָתִי שָׂרָה שָׂמָּה
 אֶת יִלְקוּטָהּ עַל
 שִׁבְמָהּ לִפְנֵי לְבָתָּהּ
 לְבֵית הַסֵּפֶר. הִיא

חֲבֵרָה לְאִמָּה וְתִשְׁקֹלָהּ
 וְתֹאמֶר: שָׂרוּם אִמָּא!
 בְּבִתָּה הוֹצִיָאָה אֶת סִפְרָהּ
 וְאֶת מַחְבְּרָתָהּ, וְתִקְרָא אֶת
 שִׁיעוּרָהּ לִפְנֵי הַמוֹרֶה. הַמוֹרֶה
 שָׂמְחָה מְדַמוּרָה וְתִתֵּן קָה
 מִתְּנָה יָפָה.

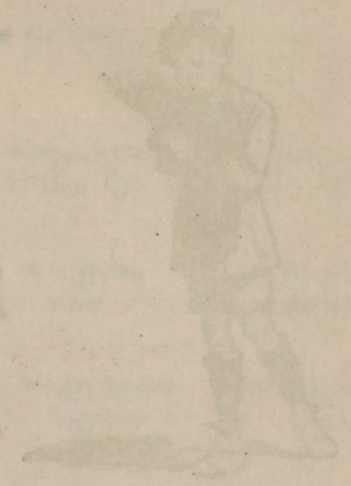
עֲתָה אֶלְמַד
 לְקֵרָא!

אֶת הָאֲלֵף-בֵּית
 לְמַדְתִּי, אֹת

לְאוֹת, וְקוֹ לְקוֹ, מֵלֶה אַחַד
 מֵלֶה. כְּכֹר הַנִּיעָה עֵרֶת.
 מִחַד אֶתְחִיל לְקֵרָא, פִּרְקוֹ
 מִקְרָא וּסְפֹרִים, שִׁיחוֹת
 וְשִׁירִים. חַגִּים וּמִוֵּעֵדִים.
 עֲתָה אֶלְמַד לְקֵרָא!

חלק שני
פרקי מקרא

בַּבְּתָּה

בַּא הַמּוֹרָה :

— שְׁלוֹם, יְלָדִים !

— שְׁלוֹם לָךְ, הַמּוֹרָה !

— הוֹצִיאוּ אֶת סִפְרֵיכֶם !

— לְכַדְנוּ יֵשׁ סִפְרִים .

— לִי גַם מִחִבֵּרֶת, עֶפְרוֹן, וְעַשׂ .

— מִי יִגֵּשׁ אֶל הַדּוֹחַ ?

— אֲנִי אֲנִשׁ אֶל הַדּוֹחַ .

— הֵא לָךְ גִּיר, כְּתֹב !

אֲנִי כּוֹתֵב, וְאַתָּה תְּכַתֵּב .

גַּם נִזְרֵי יִכְתֹּב .

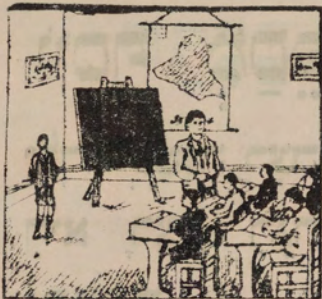
אַתָּה תִּקְרָא, וְאֲנִי אֲשַׁמַּע .

יִוְסֵף וְנִעִים יִקְרְאוּ .

אֲנַחְנוּ נִקְרָא .

כְּדָנוּ נִלְמַד .

הַיּוֹם סִפּוֹר בַּבְּתָּה !

הַיּוֹם סִפְרֵי לָנוּ הַמּוֹרָה
סִפּוֹר .

הַסִּפּוֹר יִפְהַ, אָמַר שְׁמַעוֹן .

הַסִּפּוֹר יִפְהַ, אָמְרָה דִּינָה .

הַסִּפּוֹר יִפְהַ, אָמְרוּ כָּל הַיְלָדִים .

הַסִּפּוֹר יִפְהַ, אָמַרְתִּי גַם אֲנִי .

הַסִּפּוֹר יִפְהַ, אָמַרְנוּ כְּדָנוּ .

הַמּוֹרָה מְסַפֵּר, כְּדָנוּ שׁוֹמְעִים .

— קִרְבֵּ, אַתָּה, יִוְסֵף !

סִפְרֵ-לִי אֶת הַסִּפּוֹר .

אַתָּה תִּשְׁמַע .

הוּא יִשְׁמַע .

גַּם אֲנִי אֲשַׁמַּע .

כָּל הַבְּתָּה שׁוֹמַעַת .

יוסף מספר :

ילדה קטנה רצה ברחוב
היא רצה הנה והנה
וקראה :

מי ראה את אמי ? מי
ראה את אמי ?

פגע בה איש וישאל אותה :

את מי את מבקשת, ילדה יקירה ?

את אמא אני מבקשת, ענתה הילדה.

ומי היא אמך, שאל האיש, ואיך נכיר
אותה ?

ענתה הילדה בדמעות :

אמי, היא הטובה מכל האמהות !

היום שירה בבתה

היום לנו שירה בבתה.

מי ישיר את השירה ?

אני אשיר את השירה.

אתה תשיר את השיר.

גם דני ישיר.

פקנו נשיר יחד.

הבה נשירה :

שמש שמש

בקר בא

תמי דני

קומו נא

יוסי נדי

קומו נא

שמש שמש

בקר בא!

אני ילד חרוץ

אני ילד חרוץ
בבקר בבקר אשכים
לקום עם צאת השמש.
ארחץ במים חמים

וסבון את ראשי את ידי ואת רגלי.
אלבש את בגדי הנקיים
ואכל ארוחת הבקר -
כוס תה עם לחם וחמאה.
את ילקוטי אשימה על שכמי.
בו ספרי מקרא מחברת ועט.
אקרא שלום לאבא ואמא.
ולאחתי חנה הקטנה.
אצא חוצה אל הרחוב.

שירים

עלי באר

עלי באר	שה צח ורד
באר עלי	שה צמא לי
וצקו מי פו	יבא וישת
מלא הדלי	ממי הדלי

פרתנו

פרה, פרה, פרה, בקר בא!
אל השרה הוצינא!
אך יעבר, ירד היום
שובי, שובינא הלם
חלב לבן, מתוק וטוב
לי, פרתני, תתני לרב

יָמִים וְזִמְנִים

שִׁבְעָה יָמִים בַּשָּׁבוּעַ :

יום ראשון . יום שני . יום שלישי .
 יום רביעי . יום חמישי . יום שישי .
 יום שביעי - הוא יום השבת .

שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים בַּשָּׁנָה :

תשרי . חשוון . כסלו . טבת . שבט . אדר .
 ניסן . אייר . סיון . תמוז . אב . אלול .

אַרְבַּע תְּקוּפּוֹת בַּשָּׁנָה :

אדר , ניסן ואייר : הם חדשי האביב .
 סיון , תמוז ואב : הם חדשי הקיץ .
 אלול , תשרי וחשוון : הם חדשי האסוף .
 כסלו , טבת ושבט : הם חדשי הסתיו .

פְּרָחִים

הַיְלָדִים הֵלְכוּ וְשָׂרוּ .
 הַיְלָדוֹת קָטְפוּ פְּרָחִים ,
 אֲדָמִים , כְּחֹלִים , לְבָנִים , וְתַכּוּלִים .
 — לְמִי אַתָּה קוֹטֶפֶת פְּרָחִים ?
 שְׂאֵל נְעִים אֶת דִּינָה .
 — לְאָבָא וְאֵמָא , אָמְרָה דִּינָה .
 הַיּוֹם יוֹם שְׁשִׁי , עָרַב שַׁבָּת .
 — טוֹב , אָמַר נְעִים .
 גַּם אֲנִי אֶקְטֹף פְּרָחִים לְאָבָא וְאֵמָה :

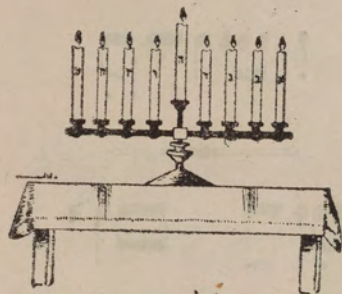
— כִּדְנֹו נֶקְטֹף פְּרָחִים , עָנֹו כָּל הַיְלָדִים .
 קָטְפוּ הַיְלָדִים אֶת הַפְּרָחִים .
 וְחֹזְרוּ הַבַּיְתָה , כָּדָם שְׂמֵחִים .
 עִם זָרִים שֶׁל פְּרָחִים בְּיָדָם ,
 לְכַבֹּד שַׁבָּת .
 הַשֶּׁמֶשׁ נָטָה לְעֶרֶב .

אֵמָא הִדְלִיקָה נֵרוֹת .
 שַׁבָּת שְׁלוֹם !

שַׁבָּת שְׁלוֹם , יְלָדִים !

חג לנו חג אור!

היום לנו יום טוב.

היום חנכה.

חנכה חג טוב.

חנכה חג יפה.

בחנכה לנו חפש בחנכה לנו אור.

אבא מדליק נרות בחנכה.

בליל ראשון של חנכה מדליק נר אחד.

ובכל יום מוסיף נר אחד.

שני נרות, שלשה נרות, ארבעה נרות,

חמשה נרות, ששה נרות, שבעה נרות,

שמונה נרות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר

קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה

נסים לאבותינו בימים ההם, בזמן הזה:

הנרות הקלו

הנרות הקלו, אנחנו

מדליקים, על הנסים ועל

התשועות ועל הנפלאות,

שעשית לאבותינו, על

ידי כהניך הקדושים,

וכל שמונת ימי חנכה,

הנרות הקלו קדש.

ואין לנו רשות להשתמש בהם.

אָדָא לראותם בלבר.

כְּרִי להודות לשמך.

על נסִיךְ, נפלאותיך וישועותיך:

מחר חמשה עשר בשבט,
 מחר חג האילנות.
 בחג האילנות יש לנו חפש
 אבא קנה הרבה פירות.
 בא הערב, והשמחה רבה בבית.
 אני ואחי מחכים לבא אבא.
 הנה הוא בא, וקורא לנו שלום!
 אמא ערבה את השלחן,
 עדיו כל מיני פירות וממתקים.
 חדות-לחם, צמקים ותאנים.
 רמונים, זיתים ותמרים.

תפוחים, אגסים וערמונים.
 אגוזים, שקדים ואפרסקים.
 תפוחי זהב, לימונים ואבטוחים.
 לביבות ומגדנות.
 פָּדְנוּ מַסָּבִים עַל הַשְּׁלַחַן.
 שָׂשִׁים וְשִׂמְחִים לְקִרְאת חַג הָאֵילָנוֹת.

אבא מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 בורא מיני מזונות:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 בורא פרי העץ:
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
 בורא פרי האדמה:

ברוך אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם,
 שהכל נהיה בדברו:

היום פורים לנו

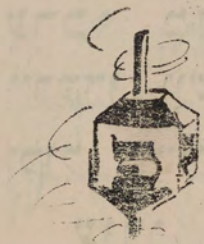
בא פורים, באה שמחה לעולם.
 בבית הכל עסוקים, אופים לחמניות
 ורבשניות, ומדבקים לביבות לכבוד פורים.
 אני ואחי מסדרים משחק המן.
 יוסף הקטן קנה תף ורעשן.
 הערב בא לובש אני בגדי חג.
 והולך עם אבא לבית הפנסת.
 שם קהל רב אנשים ונשים.
 היקדים והפנות ששים ושמים.
 החזן מברך וקורא מגלה.
 ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר
 קדשנו במצותיו וציונו על מקרא מגלה:

זמר
 לפורים

חג פורים, חג פורים,
 חג גדול הוא ליהודים,
 מסכות, רעשנים,
 זמירות, ורקודים.

הבה נרעישה רש, רש, רש.
 הבה נרעישה רש, רש, רש.
 ברעשנים!

חג פורים, חג פורים,
 זה אל זה, שולחים מנות:
 מטעמים, ממתקים,
 עגות, ומגדנות.

הבה נרעישה רש, רש, רש.
 הבה נרעישה רש, רש, רש.
 ברעשנים.

בַּלִּיל פֶּסַח

בַּא הַדָּשׁ נִסְּן, הַעֲבוּרָה רַבָּה בְּבֵית.
 מְנַקִּים אֶת הַחֲדָרִים וְהַרְהִיטִים.
 וְאוֹפִים רְקִיקֵי מִצּוֹת לַפֶּסַח.
 הַחֵיט תִּפְרֵ לִי בְּגֵר יָפָה.
 אֶף נַעֲלִים חֲדָשִׁים קָנָה לִי אָבִא.
 בְּעֶרֶב פֶּסַח הַכֵּל מוֹכֵן, אָבִא הֵלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל.
 אִמָּא הִדְלִיקָה נֵרוֹת וְעִרְכָה אֶת הַשְּׂדֵחַן.
 בְּדָנוּ שְׂמֵחִים לְקִרְאֵת הַחֵג הַגָּדוֹל.
 כִּד הַפְּנִים צוֹהֲלִים מְרַב שְׂמֵחָה.
 הַנֵּרוֹת מְבָרִיקִים,
 הַקְּעֵרוֹת וְהַכּוֹסוֹת מְבַהֲיָקִים.

שִׁיר הַהֲדַלְקָה

בַּלִּיל פּוֹרִים, יֵצְאֵתִי אֶל הַרְחוֹב.
 עִמִּי אָחִי יוֹסֵף וְשָׂאֵר הַחֲבֵרִים,
 לְרֵאוֹת בְּהַדְלָקָה שֶׁל פּוֹרִים.
 עֲשָׂרוֹת יְלָדִים וְיִלְדוֹת
 עִרְכוּ מִחֹל מְסָבִיב לַמְדוּרָה.
 וַיִּרְקְדוּ וַיִּשְׂרוּ, מִי בַתֵּף וּמִי בְרַעְשָׁן.
 וְקוֹל הַשִּׁירָה הוֹדָד וְעוֹלָה:
 עוֹרֵי, עוֹרֵי, עוֹרֵי אִישׁ
 עוֹד עֲצִים לֵךְ נְקוֹשֵׁשׁ
 וּסְבִיבֵךְ פֶּה נְחוֹלֵל,
 כָּל הַדְּלִיָּה, כָּל הַדְּלִיָּה!

בָּדְנוּ מְסֻבִּים עַל הַשְּׁלַחַן כְּלִיל פֶּסַח.
 פוֹתַח אָנִי אֶת סֵפֶר הַהִגְדָּה שְׁמֵרְתִּי.
 אָבָא אוֹמֵר קְדוּשׁ עַל כּוֹסוֹ.
 הַבִּילָה לְכַדְנוּ יֵשׁ כּוֹסוֹת מְלֵאִים יַיִן.
 הַתְּחִיל הַסֵּדֶר, אָבָא שׂוֹאֵל:

— מַה נִּשְׁתַּנָּה הַבִּילָה הַזֶּה מִכָּל הַבִּילוֹת?

— עֲבָדִים הָיוּנוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם.

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם.

וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה עַל יַד מֹשֶׁה נְכוֹיָא.

וַיְצִינֵנוּ לֶאֱכֹל מַצָּה וּמְרוֹר בְּפֶסַח.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם

שֶׁהִתִּינֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִנְעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

חַג הַשִּׁבְעוֹת

בְּשֵׁשֶׁה בְּסִיּוּן יֵשׁ לָנוּ חַג:
 חַג הַשִּׁבְעוֹת, חַג מִתֵּן הַתּוֹרָה.

אֲבוֹתֵינוּ יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם,

וַבָּאוּ אֶל הַר סִינַי.

מֹשֶׁה רִבְּנוּ עָלָה אֶל הָהָר.

וְשָׁם נִגְלָה עָלָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,

בְּהַר חֲקִיָּים וּמִשְׁפָּטִים טוֹבִים.

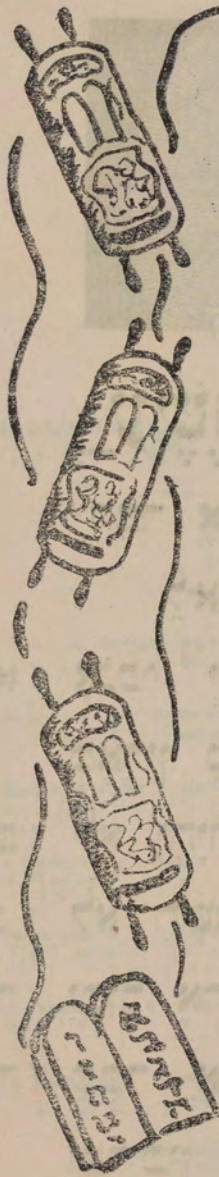
הַתּוֹרָה הִיא סֵפֶר קְדוּשׁ לָנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ

הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל

הָעַמִּים, וַנִּתֵּן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נֹתֵן הַתּוֹרָה:

עשרת הדברים

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:

- (א) אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
- (ב) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
- (ג) לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
- (ד) זכור את יום השבת לקדשו
- (ה) כבוד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך

- (ו) לא תרצה
- (ז) לא תנאף
- (ח) לא תגנב
- (ט) לא תענה ברעך עד שקר
- (י) לא תחמד כל אשר לרעך

שמע ישראל יהוה יהוה אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל גפשך ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובדרכתך בדרךך ובשכבך ובקומך: וקשרתם דאות על ירך והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

ראש השנה

ראש השנה, ביום הראשון לחדש תשרי,
 הוא יום הזכרון - יום תרועה.
 בקצנו הולכים לבית הכנסת. אנשים,
 נשים וטף, אני יושב על הספסל אצל
 אבא, ובגדי סדור תפקה.

על הבימה עומד החזן ומתפלל בקול נעים.
 אחרי קריאת התורה עמד וקן אחד אצל
 החזן. הוא התעטף בטליתו, ויקח בידו
 שופר ויתקע. בבית הכנסת הדממה נוראה,
 ואני חרדתי לקול השופר.

אחרי התפקה ברכנו איש את אחיו:

לשנה טובה!

תחל שנה וברכותיה!

יום הכפורים

בתשעי לחדש תשרי, ערב יום הכפורים,
 התנועה רבה בבית. שוחטים עופות
 ותרנגולים, ומכינים סעודה גדולה אחרי
 הצהרים.

מחר, העשור לחדש הוא יום הכפורים,
 יום התענית, יום הסליחה.

אבא ואמא ואחי הגדולים מתענים. גם

אני אמרתי לצים, אך אבא אמר לי :
 — לא תוכל, כי עודך קטן בני.
 בערב, וממחרת הבוקר, ביום הפפורים,
 התפקה נמישכה כמה שעות.
 בית הנקסת מלא מקהל רב, פלם עטופים
 לבנים, ומאזנים לקול התפקה, ומבקשים
 סליחה.

כי ביום הזה יבפר עליכם
 לטהר אתכם מכל חטאתיכם
 לפני יהוה תטהרו:

תג הסכות

אחרי צאת אבותינו מארץ מצרים, הלכו
 במדבר ארבעים שנה עד-בואם אל ארץ
 כנען. במדבר ישבו בסכות ויאכלו את המן,
 ודוברון אנו הגנים את חג הסכות,
 בהמשה עשר בתשרי, ויושבים שבעת ימים
 בסכה. אבא עושה את סכתנו בחצר הבית.
 הסכה עשויה מעצים וענפי תמר. אבא קנה
 דולב יפה ואתרוג, הדולב עשוי מפפות
 תמרים וערבי-נחל, והאתרוג פרי עץ הדר.
 חג הסכות הוא זמן שמחתנו, בסוף החג יש
 לנו שמחת התורה, פגנו הולכים לבית
 הנקסת, ומקיפים את התכה בשירים.

עֵתָהּ יוֹדַע אֲנִי לִקְרֹא בַּסֵּפֶר
 מִחֵר וַתְּחִילוּ יָמַי הַחֹפֶשׁ.
 בְּבֵית הַסֵּפֶר שָׁבְתוּ הַלְמוּדִים.
 הִנֵּה עֵתָהּ יוֹדַע אֲנִי לִקְרֹא
 בַּסֵּפֶר. בַּשָּׁנָה הַבָּאָה אֶלְמַד
 עוֹד הַרְבֵּה, אֶקְרֹא בַּסֵּפָרִים
 גְּדוּלִים, אֶלְמַד אֶת תּוֹרַתֵנוּ
 אֲדַע אֶת כָּל-הַכֶּתוּב בָּהּ,
 אִזְּוֹ אֶהְיֶה גַם אֲנִי יְהוּדֵי מוֹב.
 כָּל-הַשָּׁנָה, לְמַדְנֵי דִי.
 חֹפֶשׁ בָּא, כִּי לְחֵי!

